

ΕΤΟΣ 61ον

17 Νοεμβρίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (3155)

Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΜΑΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἡ δικαίωση τοῦ ἀνθρώπου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διαφέρει ἀπὸ τῆ δικαίωση στίς σχέσεις μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Οὔτε οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι, πού εἶναι ἀναγκαῖοι γιά τήν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς κοινωνίας, ἀλλῆλα οὔτε καί οἱ ἀνθρώπινες ἀρετές, πού καλλιεργοῦν τόν χαρακτήρα καί διαμορφώνουν τήν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου, μποροῦν νά μᾶς δικαιώσουν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος τονίζει αὐτό, ἀναφερόμενος στίς τυπικές διατάξεις τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, ὅτι «οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου». Δηλαδή, ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μέ τήν τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, πού παρερμήνευαν καί αὐτές τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ πού δόθηκαν στόν Μωυσῆ.

Ἡ πίστη στόν Χριστό δικαιώνει τόν ἄνθρωπο

Ἐπειδή ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ διαφέρει κατά πολὺ ἀπὸ τῆ δικαιοσύνη τῶν ἀνθρώπων ὁ ἀπ. Παῦλος μᾶς λέει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιώνεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ «διά πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ». Δηλ. παραπέμπει τῆ δικαίωσή μας στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ στάση μας, ἡ θέση μας ἀπέναντι στόν Χριστό εἶναι ἐκείνη πού προσδιορίζει τῆ σχέση μας μέ τόν Θεό. Ἡ φράση τοῦ Κυρίου, «τί ἴνε γιά μένα ὅτι εἶμαι οἱ ἄνθρωποι;», εἶναι καθοριστική γιά τῆ δικαίωσή μας. Ἐάν ἐκλαμβάνεται ὁ Ἰησοῦς ὡς πνευματικός διδάσκαλος, διδάσκαλος ἠθικῆς ἢ προφήτης ἢ ὡς κοινωνικός ἀναμορφωτής αὐτό δέν παρέχει δικαίωση στή συνείδηση καί σέ ὅλη τήν ὑπαρξη τοῦ ἀνθρώπου.

Πρέπει νά πιστέψουμε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Θεός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁμολογεῖται διά στόματος τοῦ ἀπ. Πέτρου καί τοῦ ἀπ. Φιλίππου μέσα στό Εὐαγγέλιο. Αὐτό ἐννοεῖ καί ὁ ἀπ. Παῦλος λέγοντας ὅτι «ἡμεῖς εἰς Χριστόν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν». Ὅπως ἡ πίστη τοῦ Ἀβραάμ στόν ἀληθινὸ Θεὸ λογιόσθηκε ὡς δικαιοσύνη, δηλ. δικαίωσε τόν Πατριάρχη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καθ' ὅμοιο τρόπο ἡ πίστη μας στόν Χριστό μᾶς δικαιώνει ἐναντι τοῦ Θεοῦ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁματωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμμαντὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδότος ἐαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ ὡς σφραγίδα δικαιώσεως

Στό ἐρώτημα γιατί μόνο ὁ Χριστός δικαιώνει τὸν κάθε ἄνθρωπο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀπόστολος ἀπαντᾷ: «Χριστῷ συνεσταύρωμαι». Καὶ ὅπως ἐρμηνεύει ὁ ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, «καθὼς ὁ Χριστός ἐσταυρώθη δι' ἐμέ, οὕτω καὶ ἐγὼ ἁμοιβαίως Χριστῷ συνεσταύρωμαι». Μὲ ἄλλα λόγια τὸ ἐπίκεντρο τῆς δικαιώσεως τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, ἡ σταυρική του θυσία. Ἐκεῖ κρίθηκε ἡ ἀδικία τῆς ἁμαρτίας καὶ στή θέση της ἔλαμψε ἡ θεία δικαιοσύνη. Πάνω στὸν Σταυρὸ δημιουργήθηκαν καινούργια «σταθμά» πού καθορίζουν τὴν ἔννοια τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ὁμολογία τοῦ ἠησιῆ «μνήσθητί μου, Κύριε» κατήργησε τὴ μέχρι τότε ἀντίληψη περὶ δικαίου. Διότι οὔτε ἡ ἠθική τοῦ ἠησιῆ μέτρησε, οὔτε ἀσφαλῶς ἡ καταδίκη του. Ἐκεῖνο πού μέτρησε καὶ κάλυψε τὴν ἄνομη βιοτὴ τοῦ ἠησιῆ στὴν πορεία τῆς ζωῆς του ἦταν ἡ ἀναγνώριση τοῦ Χριστοῦ ὡς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀξία τῆς σταυρικής του θυσίας. Πού, ἂν καὶ ἄδικη, ἔγινε ὅμως πράξη δικαιοσύνης καὶ μυστήριο σωτηρίας ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ πίστη στὸν Χριστὸ ὄχι μόνο δικαίωσε τὸν ἠησιῆ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔκανε κάτοικο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ: «Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔση ἐν τῷ παραδείσῳ».

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος μᾶς δικαιολογεῖ γιατί συσταυρώθηκε μὲ τὸν Χριστὸ· «ἵνα Θεῷ ζήσω». Ἡ ἀναγνώριση τοῦ Χριστοῦ ὡς Θεοῦ καὶ ἡ συμμετοχὴ στή θυσία του ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ δικαιώνει καὶ ζωοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο «ἐν Χριστῷ». Καλύπτει κάθε δίψα γιὰ δικαίωση, κάθε ἐλπίδα ζωῆς, προεκτείνει τὸ πρόσκαιρο τῆς ζωῆς σὲ αἰωνιότητα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλοιάζει στὴν κυριολεξία ὅλη τὴν ὑπαρξιακὴ ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἐν Χριστῷ δικαίωση ὡς αἰώνια ζωὴ

Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ καταθέτει ὡς πραγματικὴ ἐμπειρία ὁ Παῦλος λέγοντας τοῦτο: «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ· ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός». Τό ὅτι πίστεψε στὸν Χριστὸ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου ἀλλά διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καί ἐμεῖς εἰς τόν Χριστόν Ἰησοῦν, διὰ νά δικαιωθοῦμε διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν καί ὄχι ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῆ. Ἄλλ' ἐάν ἐμεῖς πού ἐζητήσαμε νά δικαιωθοῦμε διὰ τοῦ Χριστοῦ, εὐρεθήκαμε καί ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστός ἐξυπηρετεῖ τήν ἁμαρτίαν; Μή γένοιτο! Ἐάν ὁμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τόν ἑαυτόν μου παραβάτην. Διότι ἐγώ διὰ τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρὸς τόν νόμον, διὰ νά ζῆσω ὡς πρὸς τόν Θεόν. Ἐξω σταυρωθῆ μαζί μέ τόν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλά ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός, τήν ζωὴν δέ τήν ὁποίαν τώρα ζῶ εἰς τό σῶμα, τήν ζῶ μέ πίστιν εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ ἀγάπησε καί παρέδωκε τόν ἑαυτόν του πρὸς χάριν μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

καί συσταυρώθηκε μαζί Του, τόσο στό μυστήριο τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ὅσο καί στήν προσωπική του ζωή, ὑποτάσσοντας τό θέλημά του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τόν ἀξίωσε νά ζεῖ μέσα στή χάρη τῆς δικαιώσεως τοῦ Κυρίου καί νά ταυτίζεται κατὰ χάριν ἢ ζωὴ του ὁλόκληρη μέ τή ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ νά γίνεται καί ζωὴ δική του.

Αὐτὴ ἡ ἐμπειρία βιώνεται «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ», διότι στὸν Υἱό τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται ἡ χάρη τοῦ Παρακλητήου. Καί ὁποῖος ζεῖ μέσα στή χάρη τοῦ Παρακλητήου συμμετέχει στήν αἰωνιότητα καί μακαριότητα τοῦ Θεοῦ. Τῆ ζωὴ πού ζεῖ μέ τό σῶμα του ὁ Ἀπόστολος, δέν τῆ ζεῖ πιά σύμφωνα μέ τή ματαιότητα τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν καί παθῶν, ἀλλῆ σύμφωνα μέ τόν φωτισμό καί τὴ δύναμη τῆς πίστεως στὸν Υἱό τοῦ Θεοῦ, τόν Χριστό. Γιατί Ἐκεῖνος ἔδειξε τὴν ἀληθινή του ἀγάπη σ' αὐτόν καί παρέδωσε τόν ἑαυτό του στὸν Σταυρό γιὰ χάρη τῆς σωτηρίας καί δικαιώσεώς του, ὅπως καί ὄλων ὅσοι πίστεψαν στὸν Χριστό.

Ὅ,τι ἔζησε σάν ἐμπειρία ὁ ἄπ. Παῦλος ἀποτελεῖ καί ἐμπειρία κάθε χριστιανοῦ μέσα στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Γιατί ἐκεῖ τελεῖται ἡ ἀνάιμακτη θυσία τοῦ Χριστοῦ πού σώζει καί δικαιώνει τοὺς πιστοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

17 Νοεμβρίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ
Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας († 270).
Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως († 471).
Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ' 16-21.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Νοεμβρίου, ΙΓ' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Γαλ. σ' 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 18-27.

Βυζαντινές εικόνες τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου καί Παναγία ἡ Μυρτιδιώτισσα

Ἡ τέχνη τῆς ἀγιογραφίας ἀποτελεῖ ἔργο τῆς θείας Χάριτος. Δέν εἶναι ἀπλῶς μιά τέχνη, εἶναι ἱερή τέχνη. Δέν εἶναι ζωγραφική, εἶναι θεολογία, εὐχαριστία καί δοξολογία. Δέν εἶναι καλλιτεχνική ἔκφραση, εἶναι προσδοκία σωτηρίας. Δέν εἶναι στολίδι, εἶναι ἐπικοινωνία μέ τόν Θεό. Δέν εἶναι συλλεκτικό εἶδος, εἶναι παρηγορία, παραμυθία καί ἀνάπαυση τῶν ἀνθρώπων στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ.

Ἐτσι, ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φιλοτεχνεῖ βυζαντινές εἰκόνες σέ καμβά καί ξύλο, σέ μιά ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ποιότητας παραγωγή. Οἱ εἰκόνες αὐτές ἀφοροῦν τόν κύκλιο τῶν Δεσποτικῶν καί Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καί τῶν ἑορτῶν τῶν Ἀγίων, πού θά ὀλοκληρωθεῖ στό ἐγγύς μέλλον.

Γιά παραγγελίες μπορεῖτε νά ἐπικοινωνήσετε μέ τό ἀρμόδιο Γραφεῖο, τηλ. 210-7272381, 210-8161544.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2014

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ 2014.

Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό ἑορτολόγιο καί μηνύματα.

Τό **ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ** (σχῆμα 18X26).

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τέσπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ 2014, σημειωματάριο, τηλεφωνική ἀτζέντα, τίς περιόδους νηστείας καί χρήσιμες ἐκκλησιαστικές πληροφορίες.

ΟΜΙΑΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λιευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---